

Medlem sig som Finansminister. Ogsaa han afviste gentagne Gange Spørgsmaal om Forandring af Skattefradragene ud fra en i det væsentlige lignende Betragtning.

Det ærede Medlem rettede ogsaa Anker mod Tobaksloven og mente, at det var ganske uforvarligt, at vi ikke havde villet gaa ind paa en anden Skala for Cigarbeskatningen. Jeg har i Folketinget angivet mine Grunde for, at jeg ikke kunde tage mod denne anden Skala. Den vilde koste 4½ Mill. Kr., og jeg havde maattet gøre det til Betingelse for at acceptere den, at den kom til at hvile i sig selv, det vil sige, at saafremt den opløste de tidligere store Skatteklasser i flere mindre omfattende, Resultatet dog blev finansielt det samme. Men fra Industriens Side stillede man sig paa det Standpunkt, at man gerne vilde tage de Nedsættelser, der kunde følge af en saadan Opløsning i flere Skatteklasser, men at man paa ingen Maade vilde tage Forhøjelserne, og man stod saaledes overfor det, at man ikke kunde tilfredsstille Industriens, medmindre man gik til en væsentlig Nedgang i Udbyttet af Cigarbeskatningen, hvilket jeg ikke kunde gøre.

Jeg skal saa vende mig til det ærede 18de tingvalgte Medlem (Brandes), som ikke ganske nøjagtig refererede forskellige Udtalelser af mig fra vore tidligere Mellemværender, den Gang han var Finansminister. Jeg har aldrig krævet, at nu skulde det være sidste Gang, der kom midlertidige Skattelove. (Afbyrdelse). Nej det ærede Medlem skal lede forgæves efter det i Rigsdagstidende. Jeg har sagt, at det var i høj Grad ønskeligt, om det kunde være sidste Gang, i høj Grad ønskeligt, om man kunde komme til at lægge en bestemt Finansplan, om man kunde komme til en Reform af de organiske Skattelove, saa at vi endelig kunde komme bort fra de midlertidige Love. Men jeg har, hver Gang det ærede Medlem har fremlagt Forslag om midlertidige Skattelove, erkendt, at man ikke kunde dette. Jeg har hver Gang været med til at give det ærede Medlem Udsættelse med Opfyldelsen af den Forpligtelse, han havde efter bestaaende Love til at fremsætte visse Lovforslag. Og det ærede Medlem kan ikke med noget som helst Skin af Ret paastaa, at Forholdene har forandret sig. Der er jo intet Medlem, som vil paastaa, at Forholdene nu er saa stabile i handelspolitisk Henseende og med Hensyn til Beregningen af Statskassens Udgifter i Fremtiden og Muligheden af at lægge en virkelig Finansplan, at nu kan man gaa til en organisk Skattereform.

Det vil intet fornuftigt Menneske kunne hævde, og saa længe Forholdene var i den Grad svævende, har jeg altid indrømmet, at man maatte blive ved de midlertidige Skattelove. Imidlertid ser jeg saaledes paa Forholdene nu, at de vil kunne tillade, at der til næste Aar forelægges virkelige Revisionsforslag, og det vil altsaa ske.

Saa spurgte det ærede Medlem (Brandes) — det ærede Medlem spurgte i det hele taget om saa utrolig meget, som han godt vidste, hverken jeg eller noget andet Menneske kunde svare paa —, om jeg var vis paa at faa Toldloven gennemført. Det er jeg naturligvis ikke. Intet Menneske kan være vis paa i en Samling at faa gennemført en Lov om en saa uhyre vanskelig Lovgivningsmaterie som denne. Men det, jeg har lovet, er at forelægge et Forslag, og dette Løfte skal jeg nok holde, hvis jeg er Finansminister til den Tid. Men, siger saa det ærede Medlem, hvis jeg nu forelægger en Række af Lovforslag, og jeg ikke faar dem gennemført, maa jeg vel ty til midlertidige Skattelove. Ja, det er den rene ABC, det maa jeg selvfølgelig gøre, hvis jeg ikke faar de Lovforslag gennemført, som jeg forelægger. Selv med det ærede Medlems gode Evne til at dreje Ordene vil han, tror jeg, ikke kunne fordreje mine Ord saaledes, at de siger, at jeg under ingen Omstændigheder oftere vil forelægge midlertidige Skattelove. Jeg har sagt, at det er min Agt i næste Samling ikke at forelægge Forslag til midlertidige Skattelove, men at forelægge Forslag til en organisk Skattereform. Kan jeg ikke føre en organisk Skattereform igennem, maa Finanserne jo imidlertid hjælpe sig paa anden Maade, og saa dukker naturligvis de midlertidige Skattelove op igen. Men jeg haaber at kunne føre et saadant Komplex af Love igennem.

Saa søgte det ærede Medlem at hancellere over, at tidligere havde jeg ment, at et Budget paa 450 Mill. Kr. var et meget stort Budget, men nu forelagde jeg selv Skattelove, der forudsatte et Udgiftsbudget paa ca. 100 Millioner mere. Det ærede Medlem erindrer heller ikke her ganske rigtigt, hvad det er for Ord, vi tidligere har skiftet med hinanden; for det, det ærede Medlem sagde, og som jeg den Gang tog noget Anstød af, var, at dette Budget paa 450 Millioner maatte vi regne med som Normalbudget i Fremtiden. Jeg mente, det vilde være i høj Grad uheldigt at proklamere dette, idet det i Længden vilde være et for stort Normalbudget at bære for den danske Stat, derfor prote-